

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

w sprawie **Z. S.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 czerwca 2025 r.,

wniosku skazanego

o wyłączenie od udziału w sprawie kasacyjnej Sądu Najwyższego o sygnaturze akt

II KK 423/23 sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejskiego

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejskiego
od udziału w sprawie II KK 423/23.**

UZASADNIENIE

W dniu 23 czerwca 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego Z. S. o wyłączenie od udziału w sprawie kasacyjnej zarejestrowanej pod sygnaturą II KK 423/23 wyznaczonego do jej rozpoznania sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejskiego. Skazany, odwołując się do wcześniejszych orzeczeń Sądu Najwyższego o wyłączeniu od udziału w omawianej sprawie innych sędziów Sądu Najwyższego wskazał, że powołanie sędziego Pawła Kołodziejskiego na urząd sędziego Sądu Najwyższego nastąpiło w wyniku

rekomendacji udzielonej przez Krajową Radę Sądownictwa ukształtowaną na mocy przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, co w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego i trybunałów europejskich powoduje, że aktualizuje się domniemanie braku bezstronności tak powołanego sędziego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. O potrzebie zastosowania instytucji wyłączenia sędziego decyduje między innymi ocena, czy dla postronnego obserwatora zachodzą w realiach sprawy takie okoliczności, które w odbiorze społecznym mogą budzić wątpliwości co do bezstronności sędziego. Złożony przez skazanego wniosek opiera się na okolicznościach związanych z powołaniem sędziego Pawła Kołodziejskiego na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, którą ukształtowano na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Sam fakt brania udziału w orzekaniu osoby powołanej na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w tym trybie prowadzi do nienależytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (zob. *uchwała Sądu Najwyższego w składzie połączonych 3 Izb z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA 1-4110-1/20; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22*). Z dotychczasowego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka wynika natomiast, że tego rodzaju wady stwierdzone w postępowaniach nominacyjnych na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego mają charakter systemowy i będą brane pod uwagę w podobnych skargach złożonych w przyszłości do Trybunału (*por. wyroki: z dnia 22 lipca 2021 r., nr 43447/19, Reczkowicz przeciwko Polsce; z dnia 8 listopada 2021 r., nr 49868/19 i 57511/19, Dolińska-Ficek i Ozimek przeciwko Polsce i z dnia 3 lutego 2022 r., nr 1469/20, Advance Pharma Sp. z o.o. przeciwko Polsce*).

Bezsporne jest, że okoliczności związane z uzyskaniem statusu sędziego Sądu Najwyższego przez sędziego Pawła Kołodziejskiego, w następstwie brania

udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r. prowadziłyby, gdyby rozstrzygał niniejszą sprawę, do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 EKPC, standardu konstytucyjnego i także do przyjęcia, że sąd z jego udziałem będzie sądem nienależycie obsadzonym w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (podzielić też należy w tej mierze argumenty podnoszone w orzeczeniach Sądu Najwyższego o wyłączeniu innych sędziów Sądu Najwyższego w tej sprawie). W następstwie poczynionych uwag należało wyłączyć sędziego Pawła Kołodziejskiego od udziału w sprawie kasacyjnej II KK 423/23.

[J.J.]

[r.g.]